

kultur

Redaktörer: Urban Thoms 08-619 24 91, Daniel Wistrand 08-619 24 86 kultur@dagen.se

BÖCKER

» Det är ren kulturvandalism att förstöra historiska föremål.

Antikvarien och tv-profilen **Edward Blom** i Fokus om den mängd historiska föremål som förstörs när svenska muséer inte har råd att förvara dem längre

FOTO: GUNILLA KINN BLUM

Stefanskyrkan i Stockholm arrangerar fredsutställning i oktober

■ Den tredje upplagan av konstprojektet "Missioni di pace" (på svenska fredens uppdrag) kommer att ställas ut i Stefanskyrkan i Stockholm. Konstnären Ro-

berto Torregiani har samlat flera engagerade konstnärer kring temat "fred och försoning".

Utställningen har vernissage på söndag klockan 15 och håller se-

dan öppet den till och med den 29 oktober under kyrkans öppettider.

Konstnärerna som medverkar i utställningen är bland andra Petter Zennström, Ewa Zetterwald,

Jakob Anckarsvärd, Kjartan Slette-mark, Roberto Torregiani, Isabella Torregiani, Birgitta Ståhl, Ann-Mari Brenckert, Maria Hjortstorp och Gregor Wroblewski.

"Vinge" av Roberto Torregiani (Olja på duk).

Att luta sig mot Gud som mot en solvarm vägg

Sofia Torvalds vill förmedla en gudsbild som håller när livet inte blir som man tänkt sig

HELSINGFORS. Hon har varit kristen i tjugo år, men tycker sig knappt ha kommit en centimeter framåt. Ändå genomstrålas finlandssvenska Sofia Torvalds nya bok "Två kors och en fisk" av hopp.

– Jag vänder mig både till kristna som kämpar med samma frågor som jag och till människor som undrar varför någon i dag går omkring och tror på Gud och Jesus, förklarar hon.

SOFIA TORVALDS ÄR till vardags journalist på veckotidningen Kyrkpressen. Hon är även författare och hennes bok "Hungrig" om ätstörningar och föräldraskap fick för några år sedan stor uppmärksamhet även i Sverige och hon intervjuades bland annat i Dagen.

– Kan vi ses någonstans nere vid havet? Havsmiljön ger sådan frid, svarar hon när vi bestämmer tid och plats för intervju om nya boken "Två kors och en fisk" som kommer i oktober.

Det blir ett kafé nära Eirastranden i centrala Helsingfors och medan intervjuobjektet smuttar på en kopp te läser intervjuaren högt ur förhandspresentationen:

"Sofia Torvalds har haft tre Jesus-smycken i sitt liv, två kors och en fisk. När hon hängt dem kring halsen har hon försökt säga: jag är kristen. Men vad betyder det?"

I BOKEN SKRIVER Sofia Torvalds att hon har lärt sig hur svårt det är komma ihåg att be i bussen varje dag, hur omöjligt det är att vara lika anspråkslös som en astronaut och hur skönt det är när man kan luta sig mot Gud som mot en solvarm vägg. **Men ärligt talat, Sofia, vem behöver en bok om andliga tillkortakommanden?**

– Den handlar om mer än så. Budskapet skulle kanske kunna sammanfattas som att det är möjligt att min tro inte gjort mig till en särskilt mycket bättre människa, men den har ändå format mig på ett så omvälvande sätt att jag inte vet vem jag skulle vara utan den.

– Jag vill att folk ska läsa boken och känna att "här finns något jag vill testa". Kanske kan den fungera som ett välskrivet resereportage och få någon att

"Två kors och en fisk" (Fontana Media) av Sofia Torvalds.

ta sig till det där landet där de aldrig varit förr.

SIN EGEN ANDLIGA resa anträdde Sofia Torvalds i 25-årsåldern, då hon bestämde sig för att bli bekännande kristen och som vittnesbörd inhandlade ett guld kors.

– Det låter kanske inte särskilt revolutionerande, men på den tiden jobbade jag på Finlands Rundradio och journalister är som känt ofta cyniska och till och med religionsfientliga.

» Du behöver inte vara så himla ordentlig för att du ska ha en gudskontakt.

– Det krävde allt mitt mod att bära mitt lilla guld kors runt halsen när jag gick till jobbet och jag hoppades innerligt att ingen skulle märka det och börja ställa besvärliga frågor.

Arbetskamraterna hade dock, vilket hon snabbt blev varse, annat att tänka på än den unga "nyfrälsta" kollegan med guld korset.

Men med guld korset följde en övertygelse om att hennes liv nu var förvandlat. Det var rätt att korset lyste och blänk te, för hon "visste" att världen härfter alltid skulle vara vacker och hel, att den aldrig kunde blekna.

– Jag skulle inte vara ensam. Gud skulle besvara mina böner. Sjukdomar skulle botas och jag skulle bli en annan.

HUR GICK DET då med det första korset? Jo, så småningom slutade hon använda det till vardags.

SKRIVER OM TRON. "Det är möjligt att min tro inte gjort mig till en särskilt mycket bättre människa, men den har ändå format mig på ett så omvälvande sätt att jag inte vet vem jag skulle vara utan den", säger författaren och journalisten Sofia Torvalds.

FOTO: SÖREN VIKTORSSON

Ljuset hade liksom bleknat. Bönsvaren hade inte kommit och en rutin och ett främlingskap hade smugit sig in i hennes andaktsliv.

– Jag är inte ensam om att ha känt det så. Och vad jag vill säga med boken är kanske: Det går över. Det har inte gått snett även om du ibland känner att Gud har slutat bry sig om dig och du om honom.

Sofia Torvalds är ingen teolog och hon för heller inte några särskilt djuplodande

teologiska resonemang. Styrkan i boken är snarare det självupplevda. Ärligt presenterat på rapp och lättläst journalistprosa.

MÅNGA TROENDE kan nog känna igen sig i beskrivningen av att i ungdomlig entusiasm och kanske också oförstånd ha försökt få in omgivningen på den smala vägen.

– Själv gick jag in för att missionera genom morgonandakter i radion, även om jag var försiktigare när det gällde vänner och

bekanta. När man är i den känslan kan man ju inte föreställa sig att missionsivern kommer att ta slut.

Men det gjorde den alltså och då är vi framme vid kors nummer två. När hon skaffade det var Sofia Torvalds strax över 30, fränksild tvåbarnsmamma och kämpade för att hålla huvudet ovanför vattenytan.

– "Det billiga korset", med pyttesmå avlånga rödskeftande pärlor, hade jag bara på mig som en amulett och när jag skulle

flyga eftersom jag är flygrädd.

– Jag gjorde uppror och festade mer än tidigare, samtidigt som jag var olyckligt kär och fylld av nya och okända impulser. Men det var inget uppror mot Gud, snarare ett uppror mot ett inrutat liv och dessutom ett uttryck för min egen sorg och förvirring, berättar Sofia Torvalds och förklarar att hon, paradoxalt nog, under denna kaotiska tid kom närmare Gud.

– Jag höll fast vid tron och den bönegrupp jag sedan några

» Det krävde allt mitt mod att bära mitt lilla guld kors runt halsen när jag gick till jobbet.

är tillbaka tillhört och fortfarande tillhör. Mitt i allt detta upplevde jag en otrolig gudskontakt. Trots att jag inte levde efter alla

yttre regler kände jag mig inte övergiven, tvärtom kom Gud mig så nära.

Och vad är slutsatsen?

– Du behöver inte vara så himla ordentlig för att du ska ha en gudskontakt. Så länge du söker en kontakt får du den!

SÅ ÄR VI FRAMME vid den period Sofia Torvalds associerar med "fisken", som ju för övrigt var symbolen för de förföljda kristna i det romerska riket.

I 35-årsåldern träffade hon sin

nuvarande man, den finlands-svenske journalisten och romanförfattaren Erik Wahlström. På årsdagen av deras möte gav han henne ett specialbeställt silver-smycke i form av just en fisk.

"Fisken berättar också något om trygghet för mig. Den säger att jag numera, sedan många år tillbaka, lever med någon som vill ta hand om mig. Men den säger också att jag blivit äldre och att jag kanske med åren har hittat en trygghet i mig själv, som skulle bestå även om min man inte fanns", skriver hon.

Finns det en fara i att ha det så gott, att man i vardagen inte upplever sig behöva Gud?

– Ja, men jag har varit kristen så länge nu att jag inte hela tiden behöver ifrågasätta och känna oro. Jag har hittat fram till rutiner.

EN STOR DEL AV "Två kors och en fisk" handlar just om hur man i en hektisk vardag kan försöka få in rutiner, vad gäller exempelvis bibelläsning och bön.

Sofia Torvalds tillstår utan omsvep att hon brister på bågge punkter.

– I måndags den här veckan beslöt jag mig för att börja dagen med litet bibelläsning men bröt löftet redan efter några dagar, säger hon och skrattar.

– Jag försöker be under bussen till jobbet men även där händer det att jag glömmmer.

Att alla böner inte blir besvarade och att Gud inte tycks benägen att helt och fullt följa våra instruktioner, är ett av många andra ämnen som behandlas i boken.

– Kanske är det lite som ett schackspel? Vissa drag är helt enkelt inte möjliga, filosoferar Sofia Torvalds när vi lämnar caféet för havsmiljön.

OCH KANSKE ÄR det också så, att när man skrivit en personlig bok om över tjugo år som kristen, så har man nog kommit längre än några centimeter på resan.

– Jo, så är det kanske, även om jag inte alltid märker det själv. Ju längre jag vinglar fram på den här vägen, desto mer medveten blir jag om mina brister.

– Ett kristet liv består ju både av ansträngningar och av nåd. Då är det skönt om man ibland bara kan luta sig mot Gud som mot en solvarm vägg!

SÖREN VIKTORSSON